

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i člankom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u vezi sa civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno „donošenjem obvezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno” o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) „mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju

povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira, u communiquéu donesenom u Briselu 20. ožujka 2001. godine naglasio da “operativne i učinkovite državne institucije, sudska reforma, poštivanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za implementaciju Mirovnog sporazuma”;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (“MKSJ”) na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupljivanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom communiquéu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira uzeo u obzir Rezoluciju

Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u communiquéu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva Bosne i Hercegovine;

Svjestan činjenice da, u cilju da sistem pravosuđa funkcionira i da krivično zakonodavstvo može zaštititi vrijednosti društva i humanosti, mora postojati ozbiljan pristup izvršenju krivičnih sankcija, kao važna faza u omogućavanju vršenja pravde;

Vidjevši da određene odredbe domaćeg zakonodavstva o izvršenju krivičnih sankcija, koje se takođe primjenjuje na predmete ustupljene Bosni i Hercegovini od strane MKSJ-a, mogu onemogućiti učinkovito izvršenje krivične sankcije nakon njenog izricanja;

Uz žaljenje što, međutim, svi organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se omogućilo sigurno izvršenje krivičnih sankcija, posebno u predmetima ratnih zločina;

Svjestan hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

Odluku

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 13/05)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno u članku 9. ovog zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine.

<i>Sarajevo, 9. srpanj 2007.</i>	<i>Miroslav Lajčák Visoki predstavnik</i>
----------------------------------	---

ZAKON

o izmjenama i dopunama zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju KAZNENih sankcija, pritvora i drugih mjera

Članak 1.

(Izmjene i dopune cjelokupnog teksta Zakona, osim u člancima 9. do 44. i u članku 112.)

U Zakonu Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine br. 13/05; u daljem tekstu: Zakon), u cjelokupnom tekstu Zakona, osim u Poglavlju II (Organi za izvršenje kaznenih

sankcija, pritvora i drugih mjera) – članci 9. do 44. i članak 112, stavak (1), riječ “Zavod” zamjenjuje se riječju “zavod” u odgovarajućem padežu.

Članak 2.

(Izmjene i dopune članka 1.)

(1) U članku 1. Zakona, dodaje se novi stavak (5), koji glasi:

“(5) Pritvor izrečen od strane Suda Bosne i Hercegovine izvršavat će se prema odredbama ovog Zakona čak i kada se on izvršava u entitetskom zavodu. Sankcije izrečene od strane Suda Bosne i Hercegovine izvršavat će se prema odredbama ovog Zakona čak i kada se služe u entitetskom zavodu.

(2) Sadašnji stavak (5) članka 1. Zakona postaje stavak (6).

Članak 3.

(Izmjene i dopune članka 110.)

U članku 110. (*Opća odredba o uvjetnom otpustu*) Zakona riječi “sukladno članku 44. Kaznenoga zakona” zamjenjuju se riječima “sukladno kaznenom zakonom”.

Članak 4.

(Izmjene i dopune članka 113.)

(1) U članku 113. (*Oduzimanje putne isprave*), stavku (1) Zakona, riječi: “koja ima putnu ispravu” i zarez nakon njih brišu se, a riječi: “da mu oduzme putnu ispravu” zamjenjuju se riječima: “da mu oduzme isprave koje se mogu koristiti za prelazak državne granice”.

(2) U stavku (2) članka 113. Zakona riječi “putne isprave” zamjenjuju se riječima “isprava kojom se dozvoljava osobi prelazak državne granice”.

Članak 5.

(Izmjene i dopune članka 114.)

(1) U članku 114. (*Izvršenje rješenja o upućivanju*), stavku (7), Zakona riječi “u roku od osam dana” zamjenjuju se riječima “što je prije moguće, ali najkasnije u toku istog dana”.

(2) U stavku (8) članka 114. Zakona riječi “u roku od tri dana od dana određenog za javljanje u Zavod” zamjenjuju se riječima “što je prije moguće, ali najkasnije u toku istog dana”.

Članak 6.

(Izmjene i dopune članka 140.)

U članku 140. Zakona, iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

“(2) Moguće je odobriti pogodnost sa ili bez nadzora. Nadzor se obavezno određuje ako je pogodnost koja se koristi izvan zavoda odobrena:

a) osobi osuđenoj na kaznu zatvora do deset godina za kaznena djela genocida, kaznena djela protiv humanosti, ratne zločine, terorizam, nedopuštenu proizvodnju i promet drogama, sprječavanje provratka izbjeglica i raseljenih osoba;

b) osobi osuđenoj na više od deset godina zatvora, bez obzira na vrstu kaznenog djela;

c) alkoholičaru, ovisniku o drogama ili višestrukom povratniku.”

Članak 7.

(Izmjene i dopune članka 142.)

U članku 142. (*Pravila o korištenju pogodnosti*), stavku (1), Zakona, iza riječi “iz članka 140. ovog zakona” dodaju se zarez i riječi “uključujući pravila o nadzoru osobe tokom korištenja pogodnosti”.

Članak 8.

(Izmjene i dopune članka 156.)

U članku 156. Zakona, stavku (2), riječi “a istu izdržavaju u jednom od zavoda Bosne i Hercegovine” i zarez ispred njih brišu se.

Članak 9.

(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objavljivanja u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”.